

Julie a Romeo - Devítka

- D Hmi
1. Z lásky trochu blázen Romeo zpívá
D Hmi G
serenádu ulice a každej se dívá,
A G A D
jak ze stínu pod lampou jeho slova letí k ní,
G A
co ty, co já, co s náma dvěma bude dál.
2. Julie když ho vidí, u srdce ji pálí,
jak pod oknem stojí a zpívá a cizí tóny z dále zní,
jak stovky stejných jako on, jako oni, jako my
svých hvězd se ptaj': co víc ti, lásko, můžu dát?
D A Hmi G
R: Julie, kostky už dávno hodil čas,
D A Hmi G
ale já vím, že stejný srdce bije v nás,
D G Hmi G
a z uší se mi vytrácí ta píseň z filmu,
Emi G Hmi A D
kdy, sakra, budeš schopná říct: ten čas byl trochu zlej, Julie?
3. Půjdeš se mnou zpátky, tímhle směrem stál kříž,
ty cesty byly sprostý a zlý, jenom ten svět byl týž,
pro tebe sním ten svůj sen, sen padlých andělů,
jak mě můžeš brát jako jeden ze svejch údělů?
4. Spoustu toho neumím, třeba mluvit jako v TV
a psát písničky o lásce, jaká je - to stejně nikdo neví,
ale vše, co můžu, chci ti dát, polibek přes mříž veršů svých,
až jednou zavoláš, skončím s tím vandrem po štacích.
- R: Julie, dávno jsi jiná než ten film,
žádný hvězdy nad hlavou a láska za hrob, o níž sním,
však místo pro nás musí být aspoň v tom filmu,
snad ho zase jednou budem hrát a z lásky slzy krást, Julie.
- 5.=1.